

УИСТЪН ХЮ ОДЪН 1 СЕПТЕМВРИ 1939

Превод от английски: Александър Шурбанов, —

chitanka.info

Седя в една от кръчмите
на Фифти-секънд Стрийт
уплашен и несигурен.
Подлото време прогонва
всички умни надежди.
Страхът и гневът на вълни
се плискат далече над светлите
и затъмнени земи,
заливат живота на всекиго.
Противната смрад на смъртта
мърси септемврийската вечер.

Прилежното знание може
да ни разкрие какво
беше това престъпление,
дето от Лутер до Линц
превърна културата в лудост,
какво зло имаго създаде
психопатичния бог.
Аз съм стоустото зная,
което се учи в училище:
ако си патил от злото,
зло направи за отплата.

Тукидид в своето изгнание
узна какво назовават
в речите демокрация
и какво вършат тираните.
Кухите думи, отправени
към безразличния гроб,
в книгата си разнищи.
Прокудено просвещение,
болка, превърната в навик,
власт некадърна и мъка —
всичко това се повтаря.

Във равнодушния въздух,
в който небостъргачите
високомерно прославят
човека от колектива,
езиците се надвикват
с безсмислени оправдания.
Но кой ще може за дълго
да ликува в съня си?
От огледалото гледат
ликът на Империализма
и на световната кривда.

Лицата, сбрани край бара,
се вкопчват в днешния ден.
Лампите трябва да светят,
музиката — да свири.
Всички условности бързат
да разкрасят крепостта
с домашна мебелировка,
за да не видим къде сме —
изгубени сред леса,
сред призраците и мрака
като деца изплашени.

Най-празнословните глупости,
които крещят големците,
са мъдрост, сравнени с мечтите ни.
Туй, дете Нижински, лудият,
някога писа за Дягилев,
важи и за нас нормалните.
Грехът, загнезден в костите
на всяка жена или мъж,
копнее за невъзможното —
не за вселенска любов,
а за любов на човек.

От мрака консервативен
в етичния ни живот
прииждат пътници с карти,
със своя утринна клетва:
„Не ще изменя на жена си.
Ще работя по-съзнателно.“
Събуждат се комендантите
и продължават играта.
Кой ще ги пусне на воля?
Кой ще говори на глухите
и вместо немите, кой?

Аз имам само гласа си
срещу цял куп измами —
измамата уж романтична
в главите на чувствени париш,
измамата на Властта,
опряла покрив в небето.
Не съществува Държава.
Сам никой в света не живее.
Гладът налага своето.
Ако не ни се умира,
ний трябва да се обичаме.

В нощта съвсем беззащитен
нашият свят се спотайва,
но пръснати в тъмнината,
рой светлинки иронични
бляскат — така Справедливите
разменят своите послания.
Дано и аз, като тях
от Ерос и прах съставен
и обсаден като замък
от отрицание, лумна
с един утвърждаващ пламък.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.